

MÓDL SIĘ I PRACUJ

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. PIOTRA I PAWŁA W KRAKOWIE-TYŃCU - Nr 43 (272) 24 Grudnia 2017

Papież Franciszek
@Pontifex_pl

Uwolnijmy Boże Narodzenie od światowości, która je wzięta w niewolę! Prawdziwy duch Bożego Narodzenia to radość z tego, że Bóg nas kocha.

04:30 - 22.12.2017

Czytania mszalne na 4. Niedzielę Adwentu, rok B

Pierwsze czytanie

Królestwo Dawida będzie trwało wiecznie

Gdy król Dawid zamieszkał w swoim domu, a Pan poskromił dokoła wszystkich jego wrogów, rzekł król do proroka Natana: «Spójrz, ja mieszkam w pałacu cedrowym, a Arka Boża mieszka w namiocie». Natan powiedział do króla: «Uczyń wszystko, co zamierzasz w sercu, gdyż Pan jest z tobą».

Lecz tej samej nocy Pan skierował do Natana następujące słowa: «Idź i powiedz mojemu słudze, Dawidowi: To mówi Pan: „Czy ty zbudujesz Mi dom na mieszkanie? zabrałem cię z pastwiska spośród owiec, abyś był władcą nad ludem moim, nad Izraelem. i byłem z tobą wszędzie, dokąd się udałeś, wytraciłem przed tobą wszystkich twoich nieprzyjaciół.

Dam ci sławę największych ludzi na ziemi. Wyznaczę miejsce mojemu ludowi, Izraelowi, i osadzę go tam, i będzie mieszkał na swoim miejscu, a nie poruszy się więcej i ludzie nikczemni nie będą go już uciskać jak dawniej. Od czasu, kiedy ustanowiłem sędziów nad ludem moim izraelskim, obdarzyłem cię pokojem ze wszystkimi wrogami.

Tobie też Pan zapowiedział, że sam Pan dom ci zbuduje. Kiedy wypełnią się twoje dni i spoczniesz obok swych przodków, wtedy wzbudzę po tobie potomka twojego, który wyjdzie z twoich wnętrzności, i utwierdzą jego królestwo. Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem. Przede Mną dom twój i twoje królestwo będzie trwać na wieki. Twój tron będzie utwierdzony na wieki”». (2 Sm 7,1-5.8b-12.14a.16)

Psalm responsoryjny

Ref.: Na wieki będę sławił łaski Pana.

O łaskach Pana będę śpiewał na wieki, † Twą wierność będę głosił moimi ustami * przez wszystkie pokolenia. / Albowiem

powiedziałeś: † «Na wieki ugruntowana jest łaska», * utrwaliłeś swą wierność w niebiosach.

«Zawarłem przymierze z moim wybrańcem, * przysiągłem mojemu słudze, Dawidowi: / Twoje potomstwo utrwali na wieki * i tron twój umocnię na wszystkie pokolenia».

«On będzie wołał do Mnie: † „Ty jesteś moim ojcem, * moim Bogiem, opoką mojego zbawienia”. / Na wieki zachowam dla niego łaskę * i trwale z nim będzie moje przymierze».

Drugie czytanie

Tajemnica ukryta dla dawnych wieków została objawiona

Bracia:

Temu, który ma moc utwierdzić was zgodnie z Ewangelią i moim głoszeniem Jezusa Chrystusa, zgodnie z objawioną tajemnicą, dla dawnych wieków ukrytą, teraz jednak ujawnioną, a przez pisma prorockie na rozkaz odwiecznego Boga wszystkim narodom obwieszczoną, dla skłonienia ich do posłuszeństwa wierze, Bogu, który jedynie jest mądry, przez Jezusa Chrystusa, niech będzie chwała na wieki wieków! Amen. (Rz 16,25-27)

Ewangelia

Maryja pocznie i porodzi Syna

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do dziewicy poślubionej mężowi imieniem Józef, z rodu Dawida; a dziewicy było na imię Maryja. Wszedłszy do Niej, anioł rzekł: «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami». Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co by miało znaczyć to pozdrowienie.

Lecz Anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie on wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca».

Na to Maryja rzekła do Anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?»

Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego okry-

je Cię cieniem. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, którą miano za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego».

Na to rzekła Maryja: «Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego».

Wtedy odszedł od Niej Anioł. (Łk 1,26-38)

Rozważania Parafian

Nie bój się Maryjo..., powiedział anioł, Boży wysłannik. Nie obawiaj się, nie trwóż, bądź pełna wiary i pokoju.

A na pewno miała się czego obawiać. Dowiedziała się od nieznanego posłańca, że pocznie dziecko. Będzie mamą, a jeszcze nie знаła męża. W tamtych czasach oznaczało to jedno – Śmierć! I to przez ukamienowanie! Ale zaufała. *Niech Mi się stanie według twego słowa* – to całkowita akceptacja Woli Bożej i to bez stawiania warunków.

Proszę Panie bym zawsze umiał rozpoznać Twoją wolę i tak jak Maryja przyjąć ją z pokorą.

Czytania mszalne na Uroczystość Narodzina Pańskiego, rok B

Pierwsze czytanie

Bóg miłuje swój naród i zesła Odkupiciela

Przez wzgląd na Syjon nie umilknę, przez wzgląd na Jerozolimę nie spoczne, dopóki jej sprawiedliwość nie błysnie jak zorza i zbawienie jej nie zaplonie jak pochodnia.

Wówczas narody ujrzą twą sprawiedliwość i chwałę twoją wszyscy królowie. i nazwą cię nowym imieniem, które usta Pana określą.

Będziesz przesłiczną koroną w rękach Pana, królewskim diademem w dłoni twego Boga.

Nie będą więcej mówić o tobie „Porzucona”, o krainie twej już nie powiedzą „Spustoszona”. Raczej cię nazwą „Moje w niej upodobanie”, a krainę twoją – „Poślubiona”. Albowiem spodobałaś się Panu i twoja kraina otrzyma męża.

Bo jak młodzieniec poślubia dziewicę, tak twój Budowniczy ciebie poślubi, i jak oblubieniec weseli się z oblubienicy, tak Bóg twój tobą się rozraduje. (Iz 62,1-5)

Psalm responsoryjny

Ref.: Na wieki będę słał łaski Pana.

«Zawarłem przymierze z moim wybranym, * przysiągłem mojemu słudze, Dawidowi: / Twoje potomstwo utrwale na wieki * i tron twój umocnię na wszystkie pokolenia».

Błogosławiony lud, który umie się cieszyć * i chodzi, Panie, w blasku Twojej obecności. / Cieszą się zawsze Twym imieniem, * Twoja sprawiedliwość ich wywyższa.

«On będzie wołał do Mnie: † „Ty jesteś moim ojcem, * moim Bogiem, opoką mojego zbawienia”. / Na wieki zachowam dla niego łaskę * i trwałe z nim będzie moje przymierze».

Drugie czytanie

Świadectwo Świętego Pawła o Chrystusie

Gdy Paweł przybył do Antiochii Pizydyjskiej, wstał w synagodze i skinąwszy ręką, przemówił: «Słuchajcie, Izraelici, i wy, którzy boicie się Boga! Bóg tego ludu izraelskiego wybrał ojców naszych i wywyższył lud na obczyźnie w ziemi egipskiej, i wyprowadził go z niej mocnym ramieniem.

Następnie powołał Dawida na ich króla, o którym też dał świadectwo w słowach: „Znalazłem Dawida, syna Jessego, człowieka po mojej myśli, który we wszystkim wypełni moją wolę”.

Z jego to potomstwa, stosownie do obietnicy, wywiódł Bóg Izraelowi Zbawiciela Jezusa. Przed Jego przyjściem Jan głosił chrzest nawrócenia całemu ludowi izraelskiemu, a pod koniec swojej działalności Jan mówił: „Ja nie jestem tym, za kogo mnie uważacie. Po mnie przyjdzie Ten, któremu nie jestem godny rozwiązać sandałów na nogach»». (Dz 13,16-17.22-25)

Ewangelia

Rodowód Jezusa Chrystusa i zapowiedź Jego narodzenia

Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama.

Abraham był ojcem Izaaka; Izaak ojcem Jakuba; Jakub ojcem Judy i jego braci; Juda zaś był ojcem Faresa i Zary, których matką była Tamar. Fares był ojcem Esroma; Esrom ojcem Arama; Aram ojcem Aminadaba; Aminadab ojcem Naassona; Naasson ojcem Salmona; Salmon ojcem Booza, a matką była Rachab. Booz był ojcem Obeda, a matką była Rut. Obed był ojcem Jessego, a Jesse ojcem króla Dawida.

Dawid był ojcem Salomona, a matką była dawna żona Uriasza. Salomon był ojcem Roboama; Roboam ojcem Abiasza; Abiasz ojcem Asy; Asa ojcem Jozafata; Jozafat ojcem Jorama; Joram ojcem Ozjasza; Ozjasz ojcem Joatama; Joatam

ojcem Achaza; Achaz ojcem Ezechiasza; Ezechiasz ojcem Manassesza; Manasses ojcem Amosa; Amos ojcem Jozjasza; Jozjasz ojcem Jechoniasza i jego braci w czasie przesiedlenia babilońskiego.

Po przesiedleniu babilońskim Jechoniasz był ojcem Salatiela; Salatiel ojcem Zorobabela; Zorobabel ojcem Abiuda; Abiud ojcem Eliakima; Eliakim ojcem Azora; Azor ojcem Sadoka; Sadok ojcem Achima; Achim ojcem Eliuda; Eliud ojcem Eleazara; Eleazar ojcem Mattana; Mattan ojcem Jakuba; Jakub ojcem Józefa, męża Maryi, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem.

Tak więc od Abrahama do Dawida jest w sumie czternaście pokoleń; od Dawida do przesiedlenia babilońskiego czternaście pokoleń; od przesiedlenia babilońskiego do Chrystusa czternaście pokoleń.

Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak.

Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, wpieryw nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie.

Gdy powziął tę myśl, oto Anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do Siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, on bowiem zbawi swój lud od jego grzechów». A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: «oto dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel», to znaczy Bóg z nami.

Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił Anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie, lecz nie zbliżył się do Niej, aż porodziła Syna, któremu nadał imię Jezus. (Mt 1,1-25)

Czytania mszalne na Święto św. Szczepana, męczennika, rok B

Pierwsze czytanie

Ukamenowanie św. Szczepana

Szczepan pełen łaski i mocy działał cuda i znaki wielkie wśród ludu. Niektórzy zaś z synagogi, zwanej synagogą Libertynów i Cyrenejczyków, i Aleksandryjczyków, i tych, którzy pochodzili z Cylicji i z Azji, wystąpili do rozprawy ze Szczepanem. Nie mogli jednak sprostać mądrości i Duchowi, z którego natchnienia przemawiał.

Gdy usłyszeli to, co mówił, zawrzały gniewem ich serca i zgrzytali zębami na niego.

A on pełen Ducha Świętego patrzył w niebo i ujrzał chwałę Bożą i Jezusa, stojącego po prawicy Boga. I rzekł: „Widzę niebo otwarte i Syna Człowieczego, stojącego po prawicy Boga”.

A oni podnieśli wielki krzyk, zatkali sobie uszy i rzucili się na niego wszyscy razem. Wyrzucili go poza miasto i kamienowali, a świadkowie złożyli swe szaty u stóp młodzieńca, zwanego Szawłem.

Tak kamienowali Szczepana, który modlił się: „Panie Jezu, przyjmij ducha mego!” A gdy osunął się na kolana, zawołał głośno: „Panie, nie poczytaj im tego grzechu”.

Po tych słowach skonał. (Dz 6,8-10;7,54-60)

Psalm responsoryjny

Ref.: W ręce Twe, Panie, składam ducha mego.

Bądź dla mnie skałą schronienia, / warownią, która ocala. / Ty bowiem jesteś moją skałą i twierdzą, / kieruj mną i prowadź przez wzgląd na swe imię.

W ręce Twoje powierzam ducha mego: / Ty mnie odkupisz, Panie, Boże. / Weselę się i cieszę się Twoim miłosierdziem, / boś wejrzał na moją nędzę.

W Twoim ręku są moje losy, / wyrwij mnie z rąk wrogów i prześladowców. / Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą: / wybaw mnie w swym miłosierdziu.

Ewangelia

Duch Ojca waszego będzie mówił przez was

Jezus powiedział do swoich Apostołów: „Mieście się na baczności przed ludźmi. Będą was wydawać sądom i w swych synagogach będą was biczować. Nawet przed namiestników i królów będą was wodzić z mego powodu, na świadectwo im i poganom. Kiedy was wydadzą, nie martwcie się o to, jak ani co macie mówić. W owej bowiem godzinie będzie wam poddane, co macie mówić.

Gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie mówił przez was. Brat wyda brata na śmierć i ojciec syna; dzieci powstaną przeciw rodzicom i o śmierć ich przyprawią. Będziecie w nienawiści u wszystkich z powodu mego imienia. Lecz kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony”. (Mt 10,17-22)

Wydarzyło się w parafii

Chrzty:

17 grudzień Kacper Jakub Szmigiel, z ul. Walgierza Wdalego

Z nauczania papieża

MSZA ŚW. – OBRZĘDY WSTĘPNE KATECHEZA ŚRODOWA (20 GRUDNIA 2017 R.)

Drodzy bracia i siostry!

Dzisiaj chciałbym przejść do istoty celebracji eucharystycznej. Msza św. składa się z dwóch części, to znaczy liturgii słowa i liturgii eucharystycznej, które tak ściśle łączą się ze sobą, że stanowią jeden akt kultu (Sacrosanctum concilium, 56, Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego, 28). Celebracja wprowadzona przez pewne obrzędy przygotowawcze i zwieńczona przez inne, jest zatem jednym ciałem i nie można jej dzielić, ale dla lepszego zrozumienia spróbuję wyjaśnić jej różne momenty, z których każdy może poruszyć i zaangażować jakiś wymiar naszego człowieczeństwa. Trzeba znać te święte znaki, aby w pełni przeżywać Mszę św. i zasmakować całego jej piękna.

Kiedy lud się zgromadzi celebracja rozpoczyna się obrzędami wprowadzającymi obejmującymi wejście celebransów czy też celebransa, pozdrowienie – „Pan z wami”, „Pokój wam” i akt pokutny – „Spowiadam się Bogu wszechmogącemu” – gdzie prosimy Boga o przebaczenie naszych grzechów, *Kyrie eleison*, hymn *Chwała na wysokości* oraz kolektę. Modlitwa ta nazywa się kolektą nie dlatego, aby dokonywano zbiórki darów, nie! Rzeczywiście dokonywana jest zbiórka intencji, z jakimi wierni przybyli na Eucharystię i ta zbiórka intencji wznosi się do nieba jako modlitwa. Celem obrzędów wprowadzających jest to, aby „wierni gromadzący się razem stanowili wspólnotę oraz przygotowali się do uważnego słuchania słowa Bożego i godnego sprawowania Eucharystii” (Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego, 46).

Nie jest dobrym nawykiem patrzeć na zegarek i twierdzić jestem na czas, ale przyjdę po kazaniu, i w ten sposób wypełnię przykazanie. Wtedy mamy do czynienia z wyrachowaniem. Nie, Msza św. zaczyna się znakiem krzyża i obrzędami wstępnymi, bo tutaj zaczynamy adorować Boga jako wspólnota. Dlatego ważne jest przewidywanie i staranie się, aby się nie spóźnić, ale przyjdźcie wcześniej, żeby przygotować serce na tę celebrację wspólnoty.

Podczas gdy zazwyczaj ma miejsce pieśń na wejście, kapłan wraz z innymi duchownymi procesjonalnie dociera do prezbiterium i pozdrawia ołtarz głębokim ukłonem na znak czci, całuje go i jeżeli jest kadzidło – okadza. Dlaczego – ponieważ ołtarz to obraz Chrystusa. Kiedy patrzymy na ołtarz, to patrzymy właśnie tam, gdzie jest Chrystus. Ołtarz to Chrystus. Te gesty, które mogą pozostać niezauważone, są bardzo znaczące, ponieważ od samego początku wyrażają, że Msza św. jest spotkaniem miłości z Chrystusem, który „Przez ofiarę swojego ciała na krzyżu [...] sam stał się Kapłanem, Ołtarzem i Barankiem ofiarnym” (V prefacja wielkanocna). Rzeczywiście ołtarz jako znak Chrystusa „jest także ośrodkiem dziękczynienia, które się spełnia przez sprawowanie Eucharystii” (Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego, 296). A cała wspólnota gromadzi się wokół ołtarza, który wyobraża Chrystusa, nie po to, aby patrzeć sobie w oczy, ale aby spoglądać na Chrystusa. Wszyscy wokół, bo Chrystus jest w centrum wspólnoty. Nie jest daleko od nas.

Potem jest znak krzyża. Kapłan przewodniczący znaczą nim samego siebie i to

samo czynią wszyscy członkowie zgromadzenia, świadomi, że akt liturgiczny dokonywany jest „w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”. I tutaj przejdę do pewnej drobnej kwestii. Czy widzieliście jak dzieci czynią znak krzyża? Często nie wiedzą, co czynią, wydaje się że czynią jakiś ruch, który nie jest znakiem krzyża. Proszę was, nauczcie dzieci dobrego czynienia znaku krzyża. Proszę o to mamy, ojców i dziadków.

Cała modlitwa, jeśli tak można powiedzieć, rozgrywa się w przestrzeni Trójcy Przenajświętszej, która jest przestrzenią nieskończonej komunii; jako swój początek i jako cel ma miłość Trójjedynego Boga, ukazaną i daną nam w Krzyżu Chrystusa. Jego misterium paschalne jest bowiem darem Trójcy, a Eucharystia zawsze wypływa z Jego przebitego serca. Zatem znacząc się znakiem krzyża nie tylko upamiętniamy nasz chrzest, ale stwierdzamy, że modlitwa liturgiczna jest spotkaniem z Bogiem w Chrystusie Jezusie, który dla nas przyjął ciało, umarł na krzyżu i chwalebnie zmartwychwstał.

Następnie kapłan kieruje pozdrowienie liturgiczne mówiąc: „Pan z wami” lub posługując się innymi podobnymi słowami. Jest ich kilka; a zgromadzenie odpowiada: „I z duchem twoim”. Nawiązujemy dialog. Jesteśmy na początku Mszy świętej i musimy pomyśleć o znaczeniu wszystkich tych gestów i słów. Wkraczamy w „symfonię”, w której rozbrzmiewają różne tony głosów, w tym chwile milczenia, aby stworzyć „zgodność” między wszystkimi uczestnikami, to znaczy, uznać, że są ożywiani jednym i tym samym Duchem i dążą o tego samego celu. Istotnie „poprzez to pozdrowienie [kapłańskie] i odpowiedź ludu ujawnia się misterium zgromadzonego Kościoła” (Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego, 50). W ten sposób wyraża się wspólna wiara i wzajemne pra-

gnienie przebywania z Panem i przeżywania jedności z całą wspólnotą.

Jest to modlitewna symfonia, która stanowi natychmiast wydarzenie bardzo wzruszające, ponieważ ten, który przewodniczy, zachęca wszystkich do uznania swoich grzechów. Wszyscy jesteśmy grzesznikami. Nie wiem, może ktoś z was nie jest grzesznikiem. Jeśli tak jest, niech podniesie rękę. Nie widzę podniesionych rąk. Zatem wszyscy jesteśmy dobrymi wiernymi. Jest to akt pokutny. Nie chodzi tylko o pomyślenie o popełnionych grzechach, ale o coś znacznie więcej: to zachęta, aby uznać się grzesznikami przed Bogiem i wspólnotą, braćmi, z pokorą i szczerością, jak celnik w świątyni. Jeśli Eucharystia rzeczywiście uobecnia misterium paschalne, to znaczy przejście Chrystusa ze śmierci do życia, to pierwszą rzeczą, którą musimy uczynić, jest rozpoznanie, jakie są nasze sytuacje śmierci, abyśmy mogli wraz z Nim powstać do nowego życia. To pozwala nam zrozumieć, jak ważny jest akt pokutny. Dlatego powrócimy do tego tematu w następnej katechezie. Krok po kroku wyjaśniamy Mszę św. Ale proszę was: nauczcie dzieci dobrze czynić znak krzyża! Dziękuję!

[Słowa skierowane do Polaków]

Serdecznie witam przybyłych na tę audiencję Polaków. Już za kilka dni: Czwarta Niedziela Adwentu, Wigilia, Boże Narodzenie; oto czekające nas wydarzenia. Jak pasterze z Betlejem, wiele lat temu, rozpoznali Syna Bożego narodzonego w stajni, tak i wy umiejcie rozpoznać Go, gdy przychodzi w tajemnicy Eucharystii. Niech noc Bożego Narodzenia opromieni radością i pokojem życie każdego z was, waszych rodzin, bliskich, a szczególnie osób samotnych, cierpiących i bezdomnych. Niech Jezus narodzony w Betlejem błogosławi wam i waszej Ojczyźnie. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

PLAN KOŁĘDY

27 XII – środa

Wielogórska 28-46; 63,63a-t (parz)

Wielogórska 48-62, 64-109 (obie)

Kozienicka 70b-109b

28 XII – czwartek

Janasówka, Bogucianka 125-196 (obie); Wielogórska 115-127 obie

Stępice 16-37 (obie)

Bogucianka 83-93 (niep.), 92b-78 (parz)

Bogucianka 63-81 (niep); 76-62 (parz)

29 XII – piątek

Juranda ze Spychowa 1-27 (obie), Stępice 3-5

Grodzisko 1-27 (niep); 16a-2 (parz)

Grodzisko 29-55 (niep); 42-18 (parz)

Bogucianka 47-61a (niep); 60a-52, 50, 46 (parz)

Podgórki Tynieckie 60-74b; Bagienna 4-11

30 XII – sobota

Walgierza Wdałego 3-11a (niep); 32-2 (parz.)

Walgierza Wdałego 13-43 (niep); 58-34 (parz)

31 XII – niedziela

1 I – poniedziałek

2 I – wtorek

Bogucianka 35-45 (niep); 52b, 48b, 48, 44-34 (parz)

Bogucianka 21-33 (niep), 32-20 (parz)

Podgórki Tynieckie 76-87

3 I – środa

Bogucianka 3-19a (niep), 18-4 (parz)

Heligundy 9-45 (niep)

Heligudny 3-8 (obie), 10-12b (parz)

Podgórki Tynieckie 88-97a

4 I – czwartek

Benedyktyńska 1-13 (niep); 10b-2 (parz)

Browarniana 1-25 (obie); Lutego Tura 3-23 (obie)

Benedyktyńska 17-33 (niep) 30-12 (parz)

Podgórki Tynieckie 98-106a

5 I – piątek

Kolna 11, 12, 15, 15 (a, b, l), 17–25, 25a
Benedyktyńska 36-48 (obie); Promowa; Kąty
Kolna 15 (c, f, g, h, i, j, k, m), 25 (c, f, g), 27, 31; Tyniecka 150-203 (obie)
Podgórk Tynieckie 108-120

6 I – sobota**7 I – niedziela****8 I – poniedziałek**

Dziewiarzy 2-16 (obie)
Bolesława Śmiałego 1-29 (niep)
Bolesława Śmiałego 31-57 (niep)
Dąbrowa 53-59; Fedkowicza 6-6a, 8-8J

9 I – wtorek

Bolesława Śmiałego 4-42 (parz); Szczygielskiego 3-15
Zagórze 1-21
Fedkowicza 7, 9-30

10 I – środa

Nad Czerną 1-19 (obie)
Nad Czerną 51-25 (niep), Świętojańska 2-20 (obie)
Toporczyków 3-27 (obie)

11 I – czwartek

Obrony Tyńca 3-21 (niep); 26-2 (parz)
Zakleśnie 26-2 (obie)
Obrony Tyńca 23-49 (niep); 46-30 (parz)
Obrony Tyńca 51-71 (niep), 50-68 (parz)

12 I – piątek

Skołczanka 2-28, Bór 4-14
Obrony Tyńca 51-71 (niep), 50-68 (parz)
Danusi Jurandówny 4-23 (obie)
Danusi Jurandówny 24-47 (obie)

13 I – sobota**14 I – niedziela****15 I – poniedziałek**

Obrony Tyńca 75-87 (niep), 68a-78 (parz)
Bagienna 29 i 35; Maćka z Bogdańca 29-4 (obie)

O. Leon Knabit OSB

ALBO–ALBO

Mało kto w Tyńcu pamięta, że po tak zwanej odwilży w październiku 1956 roku religia wróciła na nowo do szkół. Wkrótce zaczęto ją jednak znów ograniczać, aż wreszcie postanowiono, że zakonnicy nie mogą być katechetami, tylko księża diecezjalni. Nie pomogły liczne protesty. Z Tyńca aż do Warszawy jeździła delegacja, narażając się nawet na aresztowanie, by zmienić niekorzystną decyzję władzy. Nic nie pomogło. Wtedy ojciec Wojciech, ówczesny proboszcz, wybrał parę matek, dał im odpowiednie materiały i polecił, by uczyły religii w małych grupach po domach. I to zdało egzamin, dopóki nie znaleziono na terenie klasztoru odpowiednich pomieszczeń i we wrześniu 1958 rozpoczęto katechizację przykościelną. Tak trwało do 1981 roku. Religia wróciła do szkół. Ale zmienili się ludzie. Nie wszyscy wrócili do Kościoła. W Polsce ponad połowa tzw wiernych nie bierze udziału we Mszy św., niedzielnej (a w Tyńcu?). Nie osądzamy ich. Mają swoje powody. Jednocześnie widzimy konsekwencje. Ci rodzice, najczęściej po ślubie kościelnym, przy ołtarzu przyrzekli, że wychowają dzieci po katolicku. A wychowanie to nie tylko zgoda na uczęszczanie na religię i na Pierwszą Komunię Świętą. Musi być w domu przykład i religijna atmosfera. Inaczej naraża się dziecko na rozdarcie. Albo ci, co uczą religii, są głupi albo głupimi są rodzice, którzy właściwie nie wierzą.

A może by tak się zdecydować? Konstytucja i odpowiednie ustawy nakazują zorganizowanie nauki religii tam, gdzie życzą sobie tego rodzice. A gdzie sobie nie życzą? Może by okazali się odważni i wyrazili życzenie, zorganizowania grup bez nauczania religii (były takie szkoły TPD za komuny) i samym wychowywać dziecko bez modlitwy, bez Pierwszej Komunii, bez kolęd, bez szopki i w ogóle bez Boga. Przykre by to było, ale przynajmniej prawdziwe. Trzeba więc, by ci nieokreśleni zdecydowali ostatecznie! Albo jesteśmy po stronie Jezusa i wykonujemy wszystkie Jego nakazy i polecenia Jego Kościoła, albo zrywamy ostatecznie... i? Papież Franciszek mówi, że stajemy po stronie szatana. On na to czeka z niecierpliwością. A Jezus Nowonarodzony czeka na nas z nieskończonym miłosierdziem.

Na te piękne dni Świąt życzę wszystkim Drogim Czytelnikom, by z radością przyjęli Jezusa w gościnnym mieszkaniu swego serca i by tą radością promieniowali na cały świat.

Intencje mszalne z parafii

I Tydzień Narodzenia Pańskiego
25-31 grudnia 2017

Pn 25 XII	6 ³⁰	† za śp. Józefa Kota, żony Janiny i syna Adama
	8 ³⁰	† za śp. Stanisławę i Piotra Piątków raz synów Piotra i Wojciecha
	10 ³⁰	† za śp. Józefę i Piotra Spólnika, Franciszkę i Piotra Janików oraz wnuka Leszka † za śp. Małgorzatę Gąsiorek w 4. rocznicę śmierci oraz jej dziadków † za śp. Leokadię i Konstantego Lizaków oraz Marcina i Andrzeja Piekarów
	12 ³⁰	† za śp. Kazimierza Jandę, Annę i Jana Jurgałą
	18 ⁰⁰	– W INTENCJI PARAFIAN
Wt 26 XII	6 ³⁰	† za śp. rodziców Stanisławę i Józefa Mazur
	8 ³⁰	† za śp. Honoratę i Mariana Kozioł, Jana i Franciszkę Józefczyk – od córki i wnuczki Danuty
	10 ³⁰	† za śp. Janinę Taborską w 17. rocznicę śmierci † za śp. Rafała Modelowskiego † za śp. Janusza Lelka w 8. rocznicę śmierci
	12 ³⁰	† za śp. Jadwigę i Jana Janików oraz ich rodziców
	18 ⁰⁰	† za śp. Stanisława i Janinę
Śr 27 XII	6 ³⁰	† za śp. Józefa Daniela – od Darka Talarczyka † za śp. Czesława Zadorę – od chrześnicy Barbary z dziećmi † za śp. Mariannę Rozpędzik – od rodziny Kufel
	18 ⁰⁰	– dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski w rodzinie
Czw 28 XII	6 ³⁰	† za śp. Józefa Daniela – od Zofii i Józefa Perełka z rodziną † za śp. Czesława Zadorę – od córki, siostry, Bronisławy i Aleksandry † za śp. Mariannę Rozpędzik
	18 ⁰⁰	† za śp. Roberta Parczewskiego w 1. rocznicę śmierci
Pt 29 XII	6 ³⁰	† za śp. Józefa Widerskiego i brata Władysława oraz ich rodziców † za śp. Józefa Daniela – od rodziny Kęskiewicz † za śp. Czesława Zadorę – od siostry Martyny Wudziak
	18 ⁰⁰	† za śp. Lucynę Szacoń – od siostry
Sb 30 XII	6 ³⁰	† za śp. Małgorzatę Pawlik – od rodziny, przyjaciół i znajomych † za śp. Józefa Daniela – od rodziny Niedosział † za śp. Czesława Zadorę – od Małgorzaty i Piorta Wudziak
	18 ⁰⁰	† za śp. Lucynę Szacoń – od matki
Nd 31 XII	6 ³⁰	† za śp. Antoninę Kaczmarczyk
	8 ³⁰	† za śp. Janinę Piotrowską
	10 ³⁰	† za śp. Tadeusza Sobonia † za śp. s. Józefę Sikora i jej rodziców † za śp. Stanisława Biela
	12 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże dla uczestników pielgrzymki do Kalwarii Zebrzydowskiej
	18 ⁰⁰	– W INTENCJI PARAFIAN oraz dziękczynno-błagalna na zakończenie roku

Kościół filialny św. Kazimierza (ul. Podgórci Tynieckie 96)

25 XII	10 ⁰⁰	† za śp. Bogumiłę i Eugeniusza Michlewicz oraz Marię i Stanisława Jakubowskich
26 XII	10 ⁰⁰	† za śp. Marię Giermek
31 XII	10 ⁰⁰	† za śp. Jana i Katarzynę Strazemeckich

Kaplica Sióstr Oblątek Serca Jezusa (ul. Zagórze 11)

27 XII	18 ⁰⁰	† za śp. Marię i Józefa Mamel w rocznicę śmierci
--------	------------------	--

- Dzisiaj ministranci rozprowadzają wykonane przez siebie i swoich rodziców świąteczne ozdoby, zbierając przy tej okazji ofiary na przyszłoroczne *Wakacje tynieckie*.
- Okazja do spowiedzi św. dzisiaj jeszcze od godziny 23¹⁵ do 23⁵⁰.
- Zwróćmy uwagę na religijny charakter świąt Narodzenia Pańskiego. Wyrazem tego jest między innymi pielęgnowanie zwyczajów wigilijnych (zachowanie postu od pokarmów mięsnych, rozpoczęcie wieczery modlitwą, fragmentem Ewangelii o Bożym Narodzeniu, łamanie się opłatkiem i wspólny śpiew kolęd) oraz udział we Mszy św.
- Zapraszamy do naszego Opactwa na świąteczne celebracje, które będą sprawowane:
 - dzisiaj o 15³⁰ rozpoczynające święta Nieszpory pontyfikalne (po łacinie);
 - pasterka o północy, którą poprzedzą o 22⁴⁵ wigilie (po polsku);
 - o poranku 25 grudnia o 7³⁰ Msza św. z laudesem tj. modlitwą poranną (po łacinie) [teksty i – w przypadku liturgii po łacinie – tłumaczenia będą wyświetlane na rzutniku]
 - Pozostałe Msze św. 25 i 26 grudnia będą sprawowane według porządku niedzielnego.
- Kolekta podczas pasterki przeznaczona jest na Fundusz Obrony Życia SOS, a w pierwszy dzień świąt tradycyjnie przekazywana jest Stolicy Apostolskiej jako świętopietrze.
- Od środy rozpoczynamy odwiedziny duszpasterskie parafian, czyli kolędę. Wizyty rozpoczynać będziemy o godzinie 15⁰⁰. W tym czasie kancelaria parafialna będzie czynna tylko w soboty. W pilnych sprawach można kontaktować się telefonicznie w godzinach przedpołudniowych. Orientacyjny plan całej kolędy został wydrukowany w gazecie parafialnej oraz wywieszony na tablicy ogłoszeń. Natomiast plan kolędy na najbliższy tydzień przedstawia się następująco...
- W przyszłą niedzielę, 31 grudnia przypada święto Świętej Rodziny. Tego dnia szczególnie serdecznie zapraszamy małżeństwa na Mszę św. o godzinie 12³⁰, podczas której – z inspiracji wspólnoty Domowego Kościoła działającej przy naszej parafii – będzie okazja, by odnowić przyrzeczenia małżeńskie złożone w dniu ślubu. Natomiast o godzinie 18⁰⁰ dziękować będziemy Panu Bogu za wszelkie łaski, jakich doświadczyliśmy w minionym roku oraz będziemy prosić o Jego błogosławieństwo na ten, który się rozpocznie. Ponadto osoby, które chciałyby rozpocząć nowy rok z Panem Bogiem, zapraszamy na Mszę św. o północy.

Rzymskokatolicka Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Krakowie-Tyńcu;

30-398 Kraków-Tyńiec, ul. Benedyktyńska 37 tel. 012-688-52-79 (kancelaria) parafia@benedyktyni.pl

Kancelaria parafialna: poniedziałek 19.00 – 19.30; środa 15.30 – 16.45; sobota 8.30 – 9.30 [Poza godzinami pracy kancelarii można zgłaszać pilne wezwania do chorych i sprawy pogrzebowe, dzwoniąc na numer kancelarii].

Biura cmentarza: poniedziałek – piątek 8.00 – 9.00 i 17.30 – 18.00; sobota 17.30 – 18.00; telefon do br. Jana: 510-026-400

Numer konta bankowego: Bank Pekao S.A. II O. w Krakowie: 36 1240 1444 1111 0000 0937 0997